

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

der er Tale om, efter Forvaltningsnævnets Mening, men jeg er naturligvis rede til at diskutere dette saavel som andre Spørgsmaal i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller talte om en Driftstabsordning i Forbindelse med den Sabotage, der foregaar rundt omkring. Jeg kan sige, at vi i Ministeriet har overvejet og vedvarende overvejer og ogsaa fører visse Forhandlinger om en Driftstabsforsikring i Form af en selvstændig Forsikring; i saa Fald udkræves i hvert Fald en ny Lov. Om disse Overvejelser fører til et Resultat, kan jeg ikke sige, men der er mange Interesser, der skal tilgodeses, og mange Forhandlinger, der skal føres, inden man naar saa vidt i Sagen.

Jeg takker som sagt for Tilslutningen og skal i Udvalget give de Oplysninger, man kræver; her har man jo ikke krævet særlige Oplysninger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: For at der ingen Misforstaaelse skal brede sig, gør jeg opmærksom paa, at Regelen i det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Stærmose stillede i sit Indlæg før, allerede er Led i den gældende Krigsforsikringsordning, idet Selvriskoregelen kun faar Anvendelse een Gang for den samme Forsikring under denne Krig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. Chr. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslagene henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 473 af 22. December 1939 om Krigsforsikring af Bygninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5065; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1541).

Sagen sattes til Forhandling.

J. Chr. Jensen: Da jeg ganske kan slutte mig til Ministerens Bemærkninger ved Lovforslagets Fremsettelse, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til villig Behandling.

Aksel Møller: Det er en ny Landvinding for Krigsforsikringslovgivningens Omraade, der her foreligger. Til den første og maaske fornemste af Krigsforsikringslovene, Loven om Krigsforsikring af Bygninger, føjes der nu ved Bestemmelsen om, at Erstatningen i visse Tilfælde skal forrentes med 8 pCt., tidligere 5 pCt., en Slags Driftstabsforsikring og Huslejetabsforsikring. Det er et overmaade vidtgaende Skridt fra den gældende Ordning, og selv om der er al mulig Grund til at hilse dette Skridt med Tilfredshed, er det dog af den Natur, at det ikke bør forlade dette høje Ting, inden Bestemmelsen er blevet drøftet med Ministeren i et Udvalg.

Ikke alene fordi der her tages et saa afgørende Skridt, men ogsaa fordi Lovforslaget udvider Krigsforsikringens Omraade, er et Udvalg en naturlig Ting. Tidligere var Kirker fuldstændig undtaget fra Krigsforsikringslovgivning, nu har man her i Overensstemmelse med det Udvalg, der i sin Tid konciperede den gældende Lov, foretaget den Udvidelse, at de mindre Kirker kan falde ind under Krigsforsikringen. I og for sig er denne Afgrænsning fra et vist Synspunkt praktisk, men Spørgsmaalet er, om man ikke i et Udvalg burde søge frem til større Klarhed over Grunden til, at nogle Kirker stadig ikke kan optages under Krigsforsikringen.

Jeg stod i sin Tid, i 1939, da denne Lovgivning begyndte, paa det Standpunkt, at man burde begrænse den til kun at dække de Skader, hvis Erstatning ikke kunde finansieres naturligt af det offentlige, men det Princip er jo blevet fraveget. En lang Række af kommunale Værker er efterhaanden optaget under Forsikringen; ligeledes er der her i det fremsatte Lovforslag brudt med Princippet med Hensyn til Kirker, der ikke tidligere var med. Derfor skal jeg henstille, at man i et Udvalg faar Lejlighed til at tale med Ministeren om Spørgsmaalet.

Det er klart, at det ikke skal overlades til Landets Grundejere eventuelt at erstatte de nationale Værdier i vore gamle Domkirker. Og hvis alle Kirker kommer under Loven, som det er ønsket, vil det medføre, at det er Grundejerne i Landets